

Appels en peren



Dat er niet zo iets bestaat als typisch autistisch gedrag, is ondertussen gekend. Mensen met autisme zijn onderling erg verschillend. Bovendien zijn heel wat autistische gedragingen of reacties erg menselijke reacties. Ros Blackburn geeft daarvan treffende voorbeelden in dit nummer. De angst en de weerstand die Ros beschrijft kunnen ons allemaal overkomen. Voor een goed begrip van autisme is het noodzakelijk dat we leren zien hoe 'gewoon' de reacties van mensen met autisme kunnen zijn. De gelijkenissen zien tussen autisme en geen autisme lijkt ons een vruchtbare zaak. En het kan de vervreemding tussen autisten en niet-autisten, waarover Thomas Fondelli in dit nummer schrijft, verminderen. Hij geeft terecht aan dat we soms teveel de verschillen benadrukken. Logisch dat jongeren met autisme, die net als alle andere jongeren erbij willen horen, soms hun diagnose weigeren te accepteren. Het zien van de gelijkenissen tussen autisme en geen autisme werpt echter pas zijn vruchten af, wanneer we tegelijkertijd oog hebben voor het anders zijn van mensen met autisme. Autistische reacties zijn heel gewone reacties, maar ze zijn wel het gevolg van een ongewone stijl van waarnemen en denken. Mensen met autisme hebben er niet zoveel aan, wanneer we zeggen dat "iedereen wel een beetje autistisch is". De autistische angst is te vergelijken met de niet-autistische angst. Wat die angst veroorzaakt is evenwel erg verschillend, zo lees je in het artikel van Ros. Ook dat is noodzakelijk voor een goed begrip van autisme: een gelijkaardige reactie, zoals een paniekaanval, kan bij iemand met autisme een heel andere reden hebben. En voor een goed begrip van autisme is inzicht in de verschillende achtergrond van die reacties een must. Mensen met autisme hebben geen baat bij een éenzijdige benadering van autisme, een benadering die óf alleen de verschillen óf alleen de overeenkomsten benadrukt. Autisme is gelijk en toch verschillend. Je kan geen appels met peren vergelijken, hoewel beiden fruit zijn.
